

عنوان مقاله:

رابطه باورهای مذهبی با خودپایی در دانشجویان

محل انتشار:

مجله اسلام و پژوهش های روان شناختی، دوره 4، شماره 9 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

کبری کاظمیان مقدم - استادیار گروه روان شناسی واحد دزفول دانشگاه آزاد اسلامی، دزفول، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش، بررسی رابطه باورهای مذهبی با خودپایی در دانشجویان پسر دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان بود. جامعه آماری پژوهش، دانشجویان پسر مقطع کارشناسی پیوسته دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان بود که تعداد ۱۷۳ نفر از آنها به روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. ابزار پژوهش عبارت است از: آزمون جهت گیری مذهبی بهرامی احسان و مقیاس خودپایی استایدر. روش پژوهش از نوع همبستگی بود که به منظور تجزیه و تحلیل داده ها علاوه بر روش های آمار توصیفی نظیر میانگین و انحراف معیار از روش های آمار استنباطی همانند همبستگی و رگرسیون نیز استفاده شد. نتایج نشان داد که بین جهت گیری مذهبی (۲۲/۰) و ارزنده سازی (۶۲/۰) با خودپایی رابطه مثبت معناداری وجود دارد ($p < ۰۱/۰$). همچنین بین سازمان نیافتگی (۵۰/۰-) و کامجویی (۲۸/۰) با خودپایی رابطه منفی معناداری وجود دارد ($p < ۰۱/۰$). نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون نشان داد که متغیرهای ارزنده سازی ($\beta = ۶۲۲/۰$)، سازمان نیافتگی ($\beta = -۳۱۸/۰$) و کامجویی ($\beta = -۱۳۳/۰$)، $۴۹/۰ = R^2$ واریانس خودپایی را پیش بینی می کنند. به طور کلی نتایج این پژوهش نشان داد که افزایش باورهای مذهبی، دینداری و پایبندی به اصول مذهبی می تواند از عوامل مثبت تأثیرگذار بر جنبه های مختلف روانی و جسمانی دانشجویان باشد.

کلمات کلیدی:

جهت گیری مذهبی، خودپایی، دانشجویان، باورهای مذهبی، دینداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1870894>

